બનામે ખુદા

નારએ ઇસ્લામ

નામના

મુન્શી અજીઝઅખતર કઝલબાશ "સાગર" પાસે ખાસ
લખાવેલા નાટકનાં ગાયનો.

પ્રગટ કરનાર

ધી ન્યુ ઉર્દુ થીએટ્રીકલ કંપની
ઓફ
અમદાવાદ.

માલેક:—ફીરોઝ ખરશેદજી કારંજાવાલા.
લાલ દરવાજા—અમદાવાદ.

આવૃત્તી પહેલી   નકલ ૨૦૦૦.

સ: ૧૩૩૮   સને ૧૯૨૦,

કી. ૦-૨-૦

આ ચોપડી વકીલ પઠાણ તુરખાન અમીરખાને પોતાના
ધી અમરસિંહજી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં છાપી. લાલ દરવાજા—અમદાવાદ.

બનામે ખુદા.

સાહેલીઓ.

ખુદાવંદે કુદુસ બરતર—અપને બંદેપેભી એક નઝર કર
હમ હે આસી પૂર મુવાસી—તેરી રહેમતકે ઉમીદવાર
હે ભીકારી તેરે દરપે આએ—તેરી ચોકટપે સરકો ઝુકાએ
હે પરેશાં ગઈ ઘસીયાં—તેરી રહેમત લગાએગી પાર

તવાયફ.   ૨

આજ હોજાએ સરા મુજકો જફાસે પહલે
સાગરે વસ્લ પીલાદીજે દગાસે પહલે
વખત તનહાઈ હૈ ગરદુંપે ઘટા છાઇ હય
આવો લગજાઓ ગલે શરમો હયાસે પહલે
કીસ તરહ સીકવા કરૂં ઉસકી જફાકા સાગીર
હોંટ સૈયાદને સીડાલે સઝાસે પહલે

શાહઝાદા.   ૩

દીદારકા હવસ હેય નાશોકે વીસાલ હય
આઝાદ હર ખીયાલસે મસતે ખીયાલ હય

બરસાવ તીર મુજપર મગર યેભી જાન લો
સીનેમેં દીલ હય દીલમેં તુમારા ખીયાલ હય
આંખે ગવાંદેતી હય જાગે હો રાતદો
ઇન સાગરોમેં બુએ શરાબે વીસાલ હય

શાહઝાદા. ૪

ઉલફતકા મઝા જબ કોઇ મર જાએ તો જાએ
યે દરદ સર એસા હે કે સર જાએ તો જાએ
બીલાહ તુ અએ જઝબએ દીલ ઇતની મદદ કર
દો બાવ મોહબતકી વોહ કર જાએ તો જાએ
અએ બુલબુલાંને બાગ વોહ ગુલ આએ તો કહેના
દો ફુલ મેરી કબ્રપે ધર જાએ તો જાએ

શાહઝાદા. ૫

દો દીનકા હય યે જોબન જાના ઉભર ન જાના
અએ ગુલ બલંદ હોકર હદસે ગુજર ન જાના
એસા ન હો મેરી જાં દોનુ તરફ હો માતમ
હમ તુમપે મર રહે હે તુમ હમપે મર ન જાના

૫

નાલાએ મેરે ગરદું નીલા તો હો રહા હૈ
પર આહકા હમારી તુમને અસર ન જાના
દો પેસેભર ઝખાંકી ઇઝત હજાર મન હય
કુછ કહે ઇસ ઝખાંસે પીછે મુકર ન જાના
મામુર મુદતુંસે મુશતાખ હૈ તુમારી
બાલાએ બામ ચડકર નીચે ઉતર ન જાના

શાહઝાદા. ૬

મુને કાફીર દીવાના બનાએ ગયોરે બનાએ ગયોરે
દીનહીન જાની ચેન ન આવે
બીરહાકી અગનસે તનમન જીયરા કેસી વોહ સુરત દીખાએ ગયોરે મુને કાફીર દીવાના બનાએ ગયોરે

સાબીરા. ૭

રહેમ કર તુ કીરદીગાર મેં હું ગુનાહગાર
મેં હું એક ગુનાહગાર બંદી તેરી બેકરાર
દેખ મેરાહાલ ઝાલ હોવે નઝર તેરી
તુ રહેમાન તુ યઝદાન સબસે આલા તેરી શાન
બેદીલ તેરે હાથ જોડ કરત સદા તેરી રહેમ કર

ઠીટક.　　　　　　　８

યે સરપર મેરે આફતપર આફત કુછ કીયા નાઝીલ
ઇન ઝઘડોંમેં પડકર કે મેં તો હો ગયા બેદીલ
કીયા આરામ-હાં હાં હાં-હું નાકામ-ઇં ઇં ઇં
વેલડન-વેલડન....................યે સરપર........

ઝુલફન.　　　　　　　૯

અપની તીરછી નઝરીયુંસે ખુદ હું મૈ નીસાર
ગોરે ગાલ શું બરવાલે બાલ ચીતવનકે ભાલે મેરે હોતે હૈ જીગરકે પાર.　　　　　અપની૦
નાજકી ખતમ ઉનપર જો યે ફરમાતે હૈ
ફર્શ મખમલ પે મેરે પાઉં છીલે જાતે હૈ
દેખો મેરી અંગીયાકે બંદ તુટ જાએંગે સીનેપે દો ફલ
એૈસે હંય જેસે નંરગી અનાર.　　　　　અપની તીરછી૦

ચોંગા. જુલફન.　　　　　૧૦

પીયારી બાલહે જાસ ગાલ હૈ લાલ મસ્તાના ચાલ તેરી સનમ
અવારા નાકારા ભઠીયારા તુ સમસો કમર સા હૈ યે મેરા ઝુલ

મારા ખાખા કે ગૌ મૈં જીસે ગુજર જાઉંગા
સર તેરે કદમોંસે લેકે નહિ સરકાઉંગા
આદએ વસ્લ જો હોંટોસે ન સુન પાઉંગા
આપ મૈં અપના ગલા કાટકે મર જાઉંગા
છોડો છોડો છોડો મેરી બૈયાં છોડુ નહિ માનો અઝનીયા
હાય હાય હાય બંગડીયા તુટી વાય વાય વાય કીસમત ફુટી
જાકે કરહુંગી અમાંસે બયાં........બાલ હૈ જાલ

ડરાપ પહેલા.

તવાયફ઼ ૧૧

હમ જો ઉલફતકા હમારી વોહ ભરે જાતે હૈં
લોક બેફાયદા જલ જલ કે મર જાતે હૈં
બાંધ દેના મેરે તાબુતપે શેરા યારો
તાકે માલુમ હો અરમાન ભરે જાતે હૈં
પાની લાના ન મેરી કબ્રપે તુમ એ યારો
મીટી તર કરનેકો હમ અશ્ક ભરે જાતે હૈં
આપ દો દીનકી જવાનીપે ન ઇતરાએગા
એસે દીરીયાતો બહોત ચડકે ઉતર જાતે હૈં

સાબીરા. ૧૨

કોઇ જાકે રસુલસે પાકસે મેરી ખબર કરદે
ગમે ફુરકત નહિ ઉઠતા જો પત્થરકા જીગર કરદે
અતા કી હૈ મોહંમદકો તુને ઇલાહી સબ તાકાત
અગર ઝરરે ચાહે પલમેં વોહ રશ્કે કમર કરદે
અગર ચાહે તુ જન્નત દે અગર ચાહે તુ દોઝખ દે
મેરે મૌલા તેરી મરજી જીધર ચાહે ઉધર કરદે

જુલફન.　　　　　　૧૩

દેખ કીયા આંખ મેરી મતવાલી જૈસે મધકી પીયાલી
હમારી ચાલ જે ચલતી લગી હે આલમમેં એ......
ભવે બીગડ ગએ મોટરકી ચીખ ઉઠી દમમેં
છલબલ પીયારી અબરૂ કટારી સુરત હૈ ભોલી ભાલી
બાત હૈ મેરી ખંડસે મીઠી નામ હે જાદુવાલી—જૈસે મધ

ચોંગા જુલફન.　　　　　　૧૪

ઉફરે જાલીમ યે તન્ના તેરા યે તન્ના બીગડના તેરા........
ઉફરે........હમસે વાએદા કરકે ચાંદ હથેલીપે દીખલાના.
દીલ ગૈરોંસે બહેલાના...ઇધર જરા નઝર મીલા ઇન્દર સભા
મુજે દીખા...ઉફરે... તુમહો બુહડે મૈં હું કમસીન કીયું કર
દીલ બહેલાના—જાઓ બાતે ન બનાના—કિધરકો જા ઇધર ન આ
ન આપના મુંહ મુજે દીખા......ઉફરે....................

સાબીરા.　　　　　　૧૫

યા ખુદા મેહવે સના ગબરૂ મુસલમાં હૈ તેરે
કોન આલમમેં હે જીસપર નહિ અહેસાં હૈ તેરે

૧૦

જીન્નો ઇન્સાંનો મલક બહેરો બરો અર્જો સમા
તું વોહ સુલતાં હૈય કે સબ તાબએ ફરમાં હૈ તેરે
આ ગયા બહેરે તબાહીમેં હૈ બસ અપના જહાજ
અપની રહેમતસે બચ્યા હમ સભી કુરબા હૈ તેરે

સાબીરા. ૧૬

કૈસા મેને અલમ દેખા હાય બખત બદ મેરા
અફ્લાકસે ગીરાકે મુજે ખાકમેં મીલાદીયા
દર બદર ફીરાતા હે મેરા નસીબ હાય હાય હાય હાય
આવ પીર ધરૂં મેં ધીર ચેન મુજકો એકદમ કહીં નહિં મીલ!

ડરાપ દુસરા.

તવાયફ઼ ૧૭

મેરી સરજુલ્ફે સીયાહ ફાંમ હુઇ જાતી હય
બેજગા હાય મુજે શામ હુઇ જાતી હય
હુસ્નને કહેર કીયા ઈશ્કમેં ડાલી આફત
આબરૂ મુફતમેં બદનામ હુઇ જાતી હય
મેરા દીલ લેકે વોહ પહેલુંસે ઉઠે જાતે હંય
ઝીંદગી મોતકા સામાન હુઈ જાતી હય
એક ઝમાના હય કે દીલ તુમકો દીયે દેતે હંય
કયા ખુદાઇ હય નાકામ હુઇ જાતી હે

સાબીરા. ૧૮

અપને મવલાકી મંય જોગન બનુંગી
જોગન બનુંગી બીરાગન બનુંગી
કોયલ બનકર જંગલ ઢુંઢું બુલબુલ બનકે ગુલશન
ચુંન ચુંન કલીયાં હમને દેખી બનકર તેરી માલન-મોલા
કોઇ જાવે મસજીદ મેં ઔર કોઈ જાવે મંદર
પ્યારે તેરા જલવા દેખા હમને દીલકે અંદર-મોલા

ઇશ્કમેં તેરે પહેની કફની છોડા ઝેવર ઘેના
જીસ રંગમેં તુ ખુશ હો પ્યારે વોહી રંગમે રહેના—મોલા

સાબીરા. ૧૯

આબાદઓ મીઝગાંસે હય ના વકફી ગનીપર
મેંહ તીરોકા બરસેગા ગીઝાલે ખુતનીપર
નાસે ન ઝબાં ખોલ મેરી તાની ઝનીપર
આશીક હય ખુદા ભી તો રસુલે મદનીપર
સૈયાદ ન દે રંજ અસીરાને કફસકો
કર રહેમ ગરીબોંકી ગરીબ ઉલ વતનીપર
ગુલશનમેં બહાર આકે કરે ગર્મ તો બાઝાર
ઝોહાદ તુ લે બેઠે હંય તોબાહ શીકનીપર
કયા રુત્બા અમીર ઉસકો મીલા અર્શપર પહોંચા
સર જીસકા ઝુંકા પાયે રસુલે મદનીપર

મુસાહીબ. ૨૦

સાકી યા કુચ્ચ ન હવીસ હો મુજે મયખાનેકી—
દીલ હય શીશેકા મેરી આંખ હય મયખાનેકી—
આંખો આંખો મેં પીલાદી મેરે સાકીને મુજે—
અબ ન શીશેકી ઝુરુરત હય ન મયખાનેકી—

આપ પહેલુંમેં જો બયઠે તો સમલ કર બેઠે—
દીલે બેતાબકો આદત હય મચલ જાનેકી—
હમસે પ્યાસેંકી અગર યુંહી મુદાશત રહી—
ધુમ હો જાયગી સાકી તેરે મયખાનેકી—

તવાયફ   ૨૧

શાદમાં જાવો જાવો દીલદાર આવો મોરે છયલ ડાલું તોરે ગરગેમ:
બલજૈયાં
જીસતરાહસે જાતેહો મેરી જાં ફીર આના (૩) જુ પુરત દીખાતેહો
યુંહી રૂખબી દીખાના (૩)
વહાં રખના મેરી યાદ કહીં ભૂલનજાના (૩) સોજે ગમે ફુરકતમેં
ન યું મુજકો જલાંના (૩)

સાબીરા.   ૨૨

રોતી હય શબનમકે નયરંગે જહાં કુચભી નહિ
ચીખતી હય બુલબુલે ગુલકા નશાં કુચભી નહિ
જીનકે મહેલોંમેં હજારો રંગકે ફાનુસ થે
ઝાડ ઉનકી કબ્રપર હંય ઓર નશાં કુચભી નહિં
જીનકી નોબતકી સદાસે ગુંજતેથે આસમાં
ચુપ પડે હંય કબ્રમેં અબ હું ન હાં કુચભી નહિં

જીસ જગે થા જમકા જલસા ઓર ખુશરૂકા મહેલ
ચંદ કબ્રોંકે સીવા અબ તો વહા કુચભી નહિં
બાદએ મુરદન તોડ ડાલે બાંધકે બંદે કફન
કબ્રકી બગલીસે ચીત હય પહેલવાં કુચભી નહિ

રાગ જુલફન. ૨૩

તુમપે મેંવારી બલહારી અએ સાજના
ગોરે ગોરે ગાલોકા બોસ દે રાજના
જાને જહાં તું મેરીહે જા તું-તુમપે મેંવારી બલહારી સાજના
ચોલી સાડી ગોટા કીનારી મંગવાદો મેરીજાં
તુજે સાડીભી લાદું ગોટા દીલાદું બોસા દીલાદે મેરી જાં
મેરા કીમારી કટારી હે યે સાજના-તુમપે મેં બલહારી સાજના

તમામ શુદ.